

Rigorózní práce
Mgr. Žofie Knappové

na téma

Náhrada nemajetkové újmy způsobené průtahy v soudním řízení v právu ČR

Posudek vedoucí rigorózní práce

Předložená rigorózní práce má celkem 118 stran, počínaje úvodem.

Systematicky je práce uspořádána do sedmi kapitol, vesměs dále členěných. Vlastnímu textu předchází úvod, roli závěru přebírá kapitola označená „Kritické závěry“. Dále je zařazen seznam použitých zdrojů („Prameny a literatura“, „Právní předpisy“, „Internetové zdroje“, „Soudní rozhodnutí“), použitých zkratk, anglické resumé, anglický a český abstrakt a seznam klíčových slov (č.+a.).

Seznam použité literatury je značně obsáhlý, zejména – což odpovídá tématice práce – pokud jde o judikaturu; tady je uvedena rovněž dlouhá řada relevantních rozhodnutí ESLP, a to nejen těch, kdy účastníkem řízení byla Česká republika. Ze všech zdrojů je náležitě citováno, poznámkový aparát je velmi bohatý (práce má téměř dvě stovky poznámek) a je veden lege artis. Na tomto místě se ovšem nabízí vyslovit výtku, pokud jde o nedostatek zahraničních prací monografických či aspoň komentářových (i na webových stránkách by bylo možné informaci o nich získat).

V první kapitole se autorka zabývá problematikou práva na projednání věci v přiměřené lhůtě, hledá odpověď na otázku, co to je přiměřená, resp. nepřiměřená délka řízení. Druhá kapitola je věnována prvkům a způsobům

ochrany prve zmíněného práva a náhradě v případě, že došlo k porušení dotyčného práva. Doktorandka konstatuje stanovisko ESLP a staví je do kontrapozice s právním stavem v ČR. Ve třetí kapitole autorka hlouběji analyzuje otázku vztahu nepřiměřené délky řízení a zákonného pojmu „nesprávný úřední postup“.

Následující čtvrtá kapitola je věnována otázce nemajetkové újmy, která dotčené osobě právě zmíněnou příčinou nesprávného úředního postupu vzniká. Autorka rozebírá formy přiměřeného zadostiučinění, a zabývá se i děděním této náhrady způsobené újmy. V páté kapitole se autorka zabývá problematikou veskrze procesní, totiž soudním řízením, jehož výsledkem má být stanovení povinnosti k náhradě újmy. Zabývá se tu i otázkou, co je v tomto případě podmínkou pro podání stížnosti k ESLP, a to nejen z hlediska relevantních postojů českých, ale i z hlediska ESLP.

Šestou, poměrně rozsáhlou kapitolu věnuje autorka analýze a hodnocení relevantní judikatury.

V „Kritických závěrech“ autorka s evidentní dobrou znalostí věci poté, co čtenáři předložila celý rejstřík problémů, které rubrikované téma představuje, vyslovuje negativní hodnocení dosavadní české právní skutečnosti jak v rovině legislativní, tak v rovině recentní konstantní judikatury, a to v celé řadě otázek. Na druhé straně ale poukazuje – v souvislosti s hodnocením přiměřené, resp. nepřiměřené délky řízení – na potřebu náležitého hodnocení aktivity jak orgánů veřejné moci, tak účastníka.

Předložená rigorózní práce není popisná, autorčina všestranná a – lze říct – značně hluboká – analýza rubrikované problematiky svědčí nejen o znalostech, ale i schopnosti analyzovanou látku adekvátně teoreticky zpracovat a předložit. Práce nevykazuje žádné vady, pokud jde o soulad s relevantními normativními prameny.

Rigorózní autorka neváhá vyjádřit vlastní hodnotící postoje a vyslovit své názory ke všem otázkám, které v dané souvislosti hrají roli, což značně oceňuji. Autorčino vyjadřování je v souladu s pravidly českého jazyka (ač v psaní lze nalézt několik chyb), srozumitelné, její styl je čtenářsky vlídný.

Předloženou rigorózní práci hodnotím vysoce kladně, a to počínaje zvoleným tématem, které je aktuální a velmi důležité. Je na místě uvítat, že mu je i mezi studenty doktorského studia věnována pozornost. Proto je práce značně přínosná. Autorka prokázala nejen dobrou znalost rubrikované tematiky, ale také svou schopnost zabývat problémy náležitým způsobem, v náležité šíři a hloubce, kladené otázky zodpovídat, stávající situaci kriticky hodnotit.

Uvítám, pokud se doktorandka u příležitosti obhajoby doktorské práce zamyslí nad otázkou souladu, resp. míry souladu rozhodování NS ČR a ÚS ČR v rubrikované otázce.

Vzhledem ke všemu, co jsem uvedla výše, je třeba závěrem konstatovat, že doktorandka zvládla svůj úkol úspěšně, že splnila cíle, které před sebe položila. Předložená práce tudíž odpovídá požadavkům kladeným na práce tohoto druhu, a proto ji d o p o r u č u j i k přijetí.

V Praze, 2016-11-11

doc. JUDr. Michaela Hendrychová, CSc.

vedoucí rigor. práce